

“The Song of Temurah”

מסכת תמורה, attempted substitution,
הוא ותמורתו, is the cost of restitution,
לא יחליפנו, don't change it,
ולא ימירנו, and don't exchange it.

ולא ימיר, and then also לא יחליפנו,
← לא שאדם, רשאי להמיר,
אלא שאם המיר, if he went out and did it,
The לא of תמורה, he has committed.

מלקות ארבעים, for a תמורה infraction,
לאו שאין בו מעשה, a לאו without action,
לאו דאורייתא, ניתק לעשה, not a standard
דבדבורו עשה מעשה, משום, Or is the action

תמורה and שבועות, לאוין שאין בהן מעשה, Other
הקדים תרומה, and מקלל חבירו בשם, Include
יורש אינו מימר, but a woman can - we concluded,
אנחנו לא עכנו, An לאו can't make תמורה, and a קטן is excluded.

תמורה, טוב מעיקרו, it was good from its initiation,
רע מעיקרו, won't work, it's a different situation,
רע בטוב, and of course not good for bad,
ואם המיר ימיר, ואם המיר ימיר, for קודש shall be had.

כל מילתא דאמר רחמנא, when there is a clear directive,
אי עבד מהני, are his actions effective,
דאורייתא, If he didn't listen, and follow the
למעשה, Do we count his actions, does it count

איסורים, despite the קודש are בעלי מומין למזבח,
הקדימה תרומה לבכורים, even if מצוה accomplished,
תמורה, yet he has created a עובר, לא יחליפנו
תרומה, not a successful על שאינו מינו.

אונס שגירש, even though she was his for life,
קדושין, אלתמנה לכהן גדול, makes her his wife,
מקדיש תמימים לבדק הבית, has accomplished his goal,
גזל כשעת הגזילה, from the time that he stole.

תורם מן הרעה על היפה, still an effective scheme,
לא יגאל, and there is no way to redeem, מעשר it says
משכון, that was grabbed, becomes his even though,
פאה can be taken later, even from the dough.

ש"ס סוגיא, that is so exceptional, A major
נפקא מינא, there seems to be exceptions to all, But is there any
רבא and אביי, the only difference we got, Between
מסקנא, is was שינוי קונה or not. The Gemara's

תמורה, we learned in the גמרא, makes בכור בבית הבעלים,
מקדיש עושה תמורה, or is it the one receiving the כפרה,
ממירין אחד במאה, and a hundred to one, Does
הקדש ראשון מוסיף חומש, but on הקדש שני there is none.

מאתך חכמה & בינה, חננו Hashem We beg
גירסאות and לישנא אחרינא, To understand all the
רש"י, תוספות & ירושלמי, לשונות משובשת, ←
שיטה מקובצת, and the גר"א, the רבינו גרשום.

דבר ידוע, it is a בכור or אשם on an אין כהנים ממירין,
קדושה חלה, על בעל מום קבוע, ←
לא יחליפנו, others, בשל אחרים,
ולא ימירנו, his own, בשל עצמו.

הלכה, it is the ממירין וחוזרין וממירין,
קדושה ראשונה דהקדש, להיכן הלכה, ←
אין ממירין עֲבָרִין בשְׁלִימִים, ולא אֲבָרִין בעוֹבְרִין, ←
לא אֲבָרִים בשְׁלִימִים, ולא עוֹבְרִין בְּאֲבָרִים. ←

אין בית הפרס עושה בית הפרס, ואין תרומה אחר תרומה, ←
לא הולד עושה תמורה, ואין תמורה אחר תמורה, ←
כלאים, טריפה, יוצא דופן, לא קדושין בתמורה, ←
טומטום ואנדרוגינוס, לא מקדישין לעשות תמורה. ←

for תמורה have immunity, עופות & מנחות,
a community, ציבור, nor can a שותפין אין עושין תמורה,
התירים have כהן, בכור תם בזמן הזה,
when he is על אחרים, טובת הנאה שלו.

won't ace him, and טומאה, קרבות הציבור דוחין את השבת,
אין הציבור מתים, ציבור by מתו בעליה No
it renders, and תמורה, חייבין באחריותן is קרבן יחיד A
it can apply to both genders, נוהגין בזכרים ובנקבות.

is the first, of five cases, ולד חטאת
הלכה למשה מסיני, חמש חטאות מתות, ←
מתו בעליה, ושעיברה שנתה, ←
כיפרו בעליה, ותמורתה. ←

← המפריש לאחריות, or המפריש חטאתו לאיבוד,
שיעבוד what now is his חטאת, or נמצאו המעות,
טועה, you are a אשם, applies to an
← כל שבחטאת מתה, באשם רועה.

to shear, חולין won't become בעל מום on a חל is תמורה,
even if you were not aware, תמורה by שוגג כמזיד,
holy, קודש - only makes ציבור a תמורה, קדשים makes תמורה,
solely. יחיד by תמורה, תמורה won't make תמורה.

by שוגג תמורה, even if you thought it was right,
לומר שחור, and instead he said white, כסבור
He said שלמים instead of עולה, he thought he was lucky,
← הקדיש שלא מדעתו, גבי תמורה לקי.

on the male, נקבות and ממירין מן זכרים על נקבות,
will prevail, עזים and the כבשים על העזים,
on the cattle, צאן and ממירין מן בקר על הצאן,
with תמורה you will saddle, תמימים על בעלי מומין.

ולדותיהן, also שלמים, תמורת שלמים are like
ותמורותיהן, שלמים are ולד ולדן,
only brought if they are תמים, טעונים סמיכה ונסכים,
← תנופת חזה ושוק, הרי הן כשלמים.

וחילופתה, תמורת תודה by לחם No
← תודה צריכה לחם, ולא ולדה ותמורתה,
נחת רוח a full, כליל לאשים is תמורת עולה,
← הרי היא כעולה, טעונין הפשט ונתוח.

is sent out to be grazed, ירעו עד שיסתאבו תמורת אשם,
after it is appraised, יפלו דמיהם לנדבה,
Every utterance so important, a stress on every תיבה,
When dealing with מזבח קדשי, a זכר or נקבה.

← המפריש נקבה לפסחו, לאשמו, ולעולתו,
Is it יקריב תמורתו, or ירעה, or ימכר,
ולדות ולד ולדות, and all future einiklach,
For those קרבנות, never brought as meidilach.

קלים or קדשי קדשים, only בדק הבית by תמורה No,
← תמורת בכור ומעשר, יאכלו במומן לבעלים,
← אין נמכרים באטליז, ואין נשקלין בליטרא,
← תמורת בכור אינו קריבה, בכור נאמר לא תפדה.

← פשטה קדושה בכולה, אבר שהנשמה תלויה,
← עובר לאו ירך אמו, אם שייר משויר,
If a קרבן came via דחוייה קדושה, we need to be מפלפל and קרוב,
Does the value go towards a קרבן, or יקרב.

← המפריש חטאת ואבדה, והקריב אחרת, instead,
If the first one is found, it must be left for the dead,
← המפריש מעות ואבדו, והפריש מעות תחתיהן,
שתיהן, what is the status of נמצאת הראשונה.

should he do either or, ים המלח, ימות,
does he separate more, נדבה or כפרה,
Is it a substitute or replacement, is the קרבן still כשר,
אבודה בשעת הפרשה, מיתה or רועה.

שלמים, and the mother a עולה shall be an עובר the האומר,
since אי אפשר לקרות שני שמות כאחת, דבריו קיימין, ←
ראיות, we have several המפריש חטאת מעוברת וילדה,
He now has a choice, לאחריות שני חטאות.

exactly what to do, תמורת זו חליפת זו,
if he stated, על זו, זו מחוללת
that he may mention, קרבנות two or half and half,
Should we just try to figure, what was his intention.

or does it happens spontaneously, ולדות קדושין בהוויתן Are
simultaneously, שני שמות when he declares, Which should prevail,
to understand what he conveys, גמר דבריו Is it
only the first phrase. תפוס לשון ראשון Or

כיצד מערימין, בכור to be born, a circumvent How to
is how you could be scheming, עולה as an עובר the To designate
what is the הלכה, לגבי פדיון, בעל מום מעיקרו A
who needs העמדה והערכה, מזבח or קדשי בדק הבית

are in any count, אסור, כל האיסורין לגבי מזבח,
for any amount, ברוב No
or worshipped in any אופן, נרבע and רובע,
אתנן, מחיר & כלאים, ויוצא דופן. ←

← רובע ונרבע, מנלן דאסירי לגבוה,
← אתנן זונה, ישראלית or גויה,
requires action, not only to arrange, מוקצה
an exchange. מחיר כלב, is to worship, נעבד

make קדשי מזבח without exception, תמורה
and וולדן וחלבן אסורין, even after redemption,
is חייב שחטן בחוץ, a דין for all ages,
אין נותנין לאומנין, for their wages.

קהילה, חל, on anything from the קהילה,
מעילה, are subject to גדוליהן,
Only קדשי מזבח make תמורה, from a קרבן to now plus one other,
both can't be changed, from one קדושה to another.

אסור בהנאה מן התורה, נקברין,
עגלה ערופה, שעיר נזיר, פטר חמור, צפרי מצורע, ←
or a שור that was executed, קדשים שהפילה,
בשר that was cooked, and חלב was not excluded.

מסכתא, of what we just learnt,
אלו הן הנשרפין, the following are burnt,
חמץ בפסח, and תרומה טמאה, with no room to wiggle,
פיגול that are קדשים, and ערלה, and כלאי הכרם.

גמרא the מסיים, as we are תמורה, טעם רמב"ם,
Is to toughen our hearts, to overcome the יצר הרע,
When dealing with קודש, don't change or deviate,
Don't downgrade or upgrade, or try to alleviate.

הדרך עלך מסכת תמורה, והדרך עלן, ←
לא נתנשי מנך מסכת תמורה, ולא נתנשי מנך, ←
ובזכות כל התנאים ואמוראים, ותלמידי חכמים, ←
אל תסיר ממנו לעולמים, ואהבתך, זוכה to זוכה.